

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE
FAKULTA STAVEBNÍ, OBOR GEODÉZIE A KARTOGRAFIE
KATEDRA GEOMATIKY

název předmětu

Algoritmy digitální kartografie a GIS

název úlohy

Digitální model terénu

školní rok	studijní skup.	číslo zadání	zpracoval, email	datum	klasifikace
2021/22	60	-	Jakub Šimek, Jan Kučera	7.12.21	

Obsah

1. Zadání	3
2. Bonusové úlohy	3
3. Popis a rozbor problému	3
3.1. Delaunayho triangulace	3
3.2. Lineární interpolace vrstevnic	4
3.3. Expozice	4
3.4. Sklon	4
4. Popis algoritmů	4
4.1. Delaunayova triangulace	4
4.2. Generování terénních tvarů	5
5. Vstupní data	8
6. Výstupní data	10
7. Vzhled aplikace	11
8. Dokumentace	12
8.1 Třída <i>Algorithms</i>	12
8.2 Třída <i>CSV</i>	13
8.3 Třída <i>Draw</i>	13
8.4 Třída <i>Widget</i>	13
9. Závěr	14
10. Zdroje	14

1. Zadání

Úloha č. 3: Digitální model terénu

Vstup: množina $P = \{p_1, \dots, p_n\}$, $p_i = \{x_i, y_i, z_i\}$.

Výstup: polyedrický DMT nad množinou P představovaný vrstevnicemi doplněný vizualizací sklonu trojúhelníků a jejich expozicí.

Metodou inkrementální konstrukce vytvořte nad množinou P vstupních bodů 2D Delaunay triangulaci. Jako vstupní data použijte existující geodetická data (alespoň 300 bodů) popř. navrhněte algoritmus pro generování syntetických vstupních dat představujících významné terénní tvary (kupa, údolí, spočinek, hřbet, ...).

Vstupní množiny bodů včetně níže uvedených výstupů vhodně vizualizujte. Grafické rozhraní realizujte s využitím frameworku QT. Dynamické datové struktury implementujte s využitím STL.

Nad takto vzniklou triangulací vygenerujte polyedrický digitální model terénu. Dále proveďte tyto analýzy:

- S využitím lineární interpolace vygenerujte vrstevnice se *zadaným krokem* a v *zadaném intervalu*, proveďte jejich vizualizaci s rozlišením zvýrazněných vrstevnic.
- Analyzujte sklon digitálního modelu terénu, jednotlivé trojúhelníky vizualizujte v závislosti na jejich sklonu.
- Analyzujte expozici digitálního modelu terénu, jednotlivé trojúhelníky vizualizujte v závislosti na jejich expozici ke světové straně.

Zhodnot'te výsledný digitální model terénu z kartografického hlediska, zamyslete se nad slabinami algoritmu založeného na 2D Delaunay triangulaci. Ve kterých situacích (různé terénní tvary) nebude dávat vhodné výsledky? Tyto situace graficky znázorněte.

Zhodnocení činnosti algoritmu včetně ukázek proveďte alespoň na **3 strany** formátu A4.

Hodnocení:

Krok	Hodnocení
Delaunay triangulace, polyedrický model terénu.	10b
Konstrukce vrstevnic, analýza sklonu a expozice.	10b
Triangulace nekonverzní oblasti zadané polygonem.	+5b
Výběr barevných stupnic při vizualizaci sklonu a expozice.	+3b
Automatický popis vrstevnic.	+3b
Automatický popis vrstevnic respektující kartografické zásady (orientace, vhodné rozložení).	+10b
Algoritmus pro automatické generování terénních tvarů (kupa, údolí, spočinek, hřbet, ...).	+10b
3D vizualizace terénu s využitím promítání.	+10b
Barevná hypsometrie.	+5b
Max celkem:	65b

2. Bonusové úlohy

Ke standartnímu zadání byly zpracovány tyto bonusové úlohy:

1. Výběr barevných stupnic při vizualizaci sklonu a expozice.
2. Automatický popis vrstevnic.
3. Automatický popis vrstevnic respektující kartografické zásady.
4. Algoritmus pro automatické generování terénních tvarů.

3. Popis a rozbor problému

Na vstupu máme množinu bodů $P\{p_i\}_{i=0}^n$, kde každý bod p_i je trojice souřadnic $\{x_i, y_i, z_i\}$. Úkolem je najít Delaunayho triangulaci (DT) tvořenou trojúhelníky t_j . Tyto trojúhelníky poté slouží k dalším analýzám terénu.

3.1. Delaunayho triangulace

Výsledkem tohoto algoritmu jsou trojúhelníky, které se nejvíce přibližují rovnostranným trojúhelníkům.

Výsledná triangulace má čtyři vlastnosti, a to:

- 1) v kružnici opsané trojúhelníku t_j neleží žádný bod p_i ,
- 2) DT maximalizuje minimální úhel $\forall t$, avšak neminimalizuje maximální úhel v t ,
- 3) DT je lokálně i globálně optimální vůči kritériu minimálního úhlu,
- 4) DT je jednoznačná, pokud nenastane případ 4 bodů na jedné kružnici.

3.2. Lineární interpolace vrstevnic

Trojúhelník t_j je tvořen hranami e_1, e_2 a e_3 . Pro vztah hrany trojúhelníku a vodorovné roviny s výškou z vznikají tři případy:

- 1) $(z - z_i)(z - z_{i+1}) < 0 \Rightarrow e_i$ protíná vodorovnou rovinu,
- 2) $(z - z_i)(z - z_{i+1}) > 0 \Rightarrow e_i$ neprotíná vodorovnou rovinu,
- 3) $(z - z_i)(z - z_{i+1}) = 0 \Rightarrow e_i$ leží ve vodorovné rovině.

Jestliže pro hranu platí bod 1), pak spočteme souřadnice průsečíků vodorovné roviny s hranou e_i , podle rovnic:

$$x = \frac{(x_2 - x_1)(z - z_1)}{(z_2 - z_1)} + x_1,$$

$$y = \frac{(y_2 - y_1)(z - z_1)}{(z_2 - z_1)} + y_1.$$

3.3. Expozice

Orientace trojúhelníku je dána azimutem průmětu gradientu $\nabla \rho$ do roviny x, y . Azimut je určen podle vzorce:

$$A = \arctan\left(\frac{n}{m}\right),$$

kde n, m jsou vektorové součiny vektorů \vec{u}, \vec{v} , tvořící rovinu trojúhelníku.

Hodnota azimutu byla převedena na interval $< 0, 2\pi >$. Hodnota azimutu byla následně transformována na interval barvy $< 0, 200 >$ vztahem:

$$barva = 55 + \frac{200}{\pi} |A - \pi|.$$

Tento vztah byl použit za účelem plynulého navázání azimutů blízkých nule a azimutů blízkých 360° . Použitím tohoto vztahu získáme osvětlení terénu směrem od severu.

Hodnota *barva* je pak využita k vizualizaci expozice. Vizualizaci je možné provést v červené/modré/zelené/šedé.

3.4. Sklon

Sklon je úhel, který svírá svislice s normálou trojúhelníku. Sklon je určen vztahem:

$$\varphi = \arccos\left(\frac{\vec{n} \cdot \vec{n}_t}{|\vec{n}| |\vec{n}_t|}\right),$$

kde $\vec{n} = (0, 0, 1)$, $\vec{n}_t = \vec{u} \times \vec{v}$.

Ze všech trojúhelníků byly vybrány maximální a minimální hodnoty sklonu. Hodnota *barva* pak byla určena vztahem:

$$barva = (slope - minSlope) \frac{255}{maxSlope - minSlope}.$$

Hodnota *barva* je pak využita k vizualizaci sklonu. Vizualizaci je možné provést v červené/modré/zelené/šedé. Barva trojúhelníku byla určena jako:

1. Červená – $RGB(barva, 0, 0)$
2. Modrá – $RGB(0, barva, 0)$
3. Zelená – $RGB(0, 0, barva)$
4. Šedá – $RGB(barva, barva, barva)$

4. Popis algoritmů

4.1. Delaunayova triangulace

Pro tvorbu DT byla zvolena inkrementální konstrukce. To znamená, že vybraný Delaunayho bod musí ležet v levé polovině orientované úsečky. Poloměr opsané kružnice trojúhelníku musí být minimální

a střed této kružnice musí ležet v pravé polovině. Jestliže takový bod neexistuje, pak je otočena orientace úsečky.

4.1.1 Implementace DT

- 1) $p_1 = \text{rand}(P), \|p_2 - p_1\|_2 = \min$, náhodný a nejbližší bod
- 2) Vytvoř hranu $e = (e_1, e_2)$
- 3) $\underline{p} = \arg \min_{\forall p_i \in L(e)} r'(k_i), k_i = (a, b, p_i), e = (a, b)$
- 4) Pokud $\nexists \underline{p}$, prohoď orientaci $e \leftarrow (p_2, p_1)$, jdi na 3)
- 5) $e_2 = (p_2, \underline{p}), e_3 = (\underline{p}, p_1)$, zbývající hrany trojúhelníku
- 6) $AEL \leftarrow e, AEL \leftarrow e_2, AEL \leftarrow e_3$, přidání 3 hran do AEL
- 7) $DT \leftarrow e, DT \leftarrow e_2, DT \leftarrow e_3$, přidání 3 hran do DT
- 8) while AEL not empty:
- 9) $AEL \rightarrow e, e = (p_1, p_2)$, vezmi první hranu z AEL
- 10) $e = (p_2, p_1)$, prohoď její orientaci
- 11) $\underline{p} = \arg \min_{\forall p_i \in L(e)} r'(k_i), k_i = (a, b, p_i), e = (a, b)$
- 12) if $\exists \underline{p}$:
- 13) $e_2 = (p_2, \underline{p}), e_3 = (\underline{p}, p_1)$, zbývající hrany trojúhelníku
- 14) $DT \leftarrow e$, přidej hranu do DT ale ne do AEL
- 15) $\text{add}(e_2, AEL, DT), \text{add}(e_3, AEL, DT)$, přidej do DT i do AEL

4.1.2 Implementace add

- 1) Vytvoř hranu $e' = (b, a)$
- 2) if $(e' \in AEL)$
- 3) $AEL \rightarrow e'$, odstraň z AEL
- 4) else
- 5) $AEL \leftarrow e$, přidej do AEL
- 6) $DT \leftarrow (a, b)$, přidej do DT

4.2 Generování terénních tvarů

V aplikaci jsou implementovány tři druhy terénních tvarů, a to: kupa (Pile), hřbet (Ridge) a sedlo (Saddle).

4.2.1 Kupa

Pro výpočet kupy byl využit tvar rotačního paraboloidu, který je daný hodnotou:

$$z = -(x_i - x_t)^2 - (y_i - y_t)^2,$$

kde hodnoty s indexem t značí souřadnice těžiště všech bodů. Hodnotám souřadnic z byl přiřazen náhodný šum.

4.2.2 Hřbet

Tvar hřbetu byl vygenerován následující rovnicí:

$$z = \sqrt{y_t^2 - (y_i - y_t)^2} + x_i.$$

Hodnotě z byl následně přiřazen náhodný šum.

4.2.3 Sedlo

Tvar sedla byl vygenerován rovnicí:

$$z = (x_i - x_t)^2 (y_i - y_t)^2.$$

Hodnotě z byl následně přiřazen náhodný šum.

4.3 Generování vrstevnic a jejich popisů

Poté, co byla vytvořena Delaunayova triangulace nad zadanými daty, je možné dál pokračovat v procesech jako je třeba generování vrstevnic. Toto téma se dá rozdělit na dvě části. Na generování vrstevnic, ať už hlavních či vedlejších, a na generování jejich popisů. Takto bude rozdělena i tato kapitola.

4.3.1 Generování vrstevnic

Předpokladem je již vytvořená trojúhelníková síť. Všechny vrstevnice jsou generovány funkcí *getContourLines*. Hlavní vrstevnice, které je potřeba oddělit, protože se symbolizují výraznější linií než vedlejší vrstevnice, jsou pak generovány funkcí *getMainContourLines*. Interpolace bodů pro vrstevnice je realizovaná funkcí *getContourPoint*.

4.3.1.1 Implementace *getContourLines*

Vstup: $DT = \{e_1, e_2, \dots\}$, kde $e_i = \{s_i, e_i\}$, $s_i = \{x_{is}, y_{is}, z_{is}\}$, $e_i = \{x_{ie}, y_{ie}, z_{ie}\}$; z – výška vrstevnice

- 1) Pro $t_j \in DT$, kde $t_j = (e_{j-i}, e_{(j-i)+1}, e_{(j-i)+2})$
- 2) $dz_{j1} = z_{j1} - z$, $dz_{j2} = z_{j2} - z$, $dz_{j3} = z_{j3} - z$, výškové rozdíly
- 3) $dz_{j12} = dz_{j1} \cdot dz_{j2}$, $dz_{j23} = dz_{j2} \cdot dz_{j3}$, $dz_{j31} = dz_{j3} \cdot dz_{j1}$, součiny výškových rozdílů
- 4) If $(dz_{i1} = 0) \&\& (dz_{i2} = 0) \&\& (dz_{i3} = 0)$, komplanarita rovin
- 5) Continue
- 6) Else if $(dz_{j1} == 0) \&\& (dz_{j2} == 0)$
- 7) $Contours \leftarrow e_{j-i}$, přidej do vrstevnic
- 8) Else if $(dz_{j2} == 0) \&\& (dz_{j3} == 0)$
- 9) $Contours \leftarrow e_{(j-i)+1}$, přidej do vrstevnic
- 10) Else if $(dz_{j3} == 0) \&\& (dz_{j1} == 0)$
- 11) $Contours \leftarrow e_{(j-i)+2}$, přidej do vrstevnic
- 12) Else if $((dz_{j12} <= 0) \&\& (dz_{j23} < 0)) \parallel ((dz_{j12} < 0) \&\& (dz_{j23} <= 0))$
- 13) $A = getContourPoint(p_{j1}, p_{j2}, z)$
- 14) $B = getContourPoint(p_{j2}, p_{j3}, z)$
- 15) $Contours \leftarrow e(A, B)$, přidej do vrstevnic
- 16) Else if $((dz_{j23} <= 0) \&\& (dz_{j31} < 0)) \parallel ((dz_{j23} < 0) \&\& (dz_{j31} <= 0))$
- 17) $A = getContourPoint(p_{j2}, p_{j3}, z)$
- 18) $B = getContourPoint(p_{j3}, p_{j1}, z)$
- 19) $Contours \leftarrow e(A, B)$, přidej do vrstevnic
- 20) Else if $((dz_{j31} <= 0) \&\& (dz_{j12} < 0)) \parallel ((dz_{j31} < 0) \&\& (dz_{j12} <= 0))$
- 21) $A = getContourPoint(p_{j3}, p_{j1}, z)$
- 22) $B = getContourPoint(p_{j1}, p_{j2}, z)$
- 23) $Contours \leftarrow e(A, B)$, přidej do vrstevnic

4.3.1.2 Implementace *getContourPoints*

Vstup: $p_1 = \{x_1, y_1\}$, $p_2 = \{x_2, y_2\}$, z

- 1) $x = \frac{(x_2 - x_1)(z - z_1)}{(z_2 - z_1)} + x_1$
- 2) $y = \frac{(y_2 - y_1)(z - z_1)}{(z_2 - z_1)} + y_1$

4.3.1.3 Implementace *getMainContourLines*

Vstup: $Contours = \{e_1, e_2, \dots\}$, k – každá k -tá vrstevnice je hlavní, dz výškový interval vrstevnic

- 1) $dh = dz \cdot k$
- 2) For $e \in Contours$
- 3) $z = getZ(e)$, získej výšku hrany
- 4) If $(z \% dh == 0)$, zbytek po dělení
- 5) $ContoursMain \leftarrow pair<z, e>$, přidej hranu s výškou jako pár do struktury *map*

4.3.2 Generování popisů

Generování popisů, aby splňovali kartografické zásady je potřeba rozdělit na několik částí. První částí je, že struktura, ve které máme uložené hlavní vrstevnice, vlastně obsahuje multipolygony (neuzavřené samozřejmě). Tedy jinak řečeno se zde může nacházet více různých souvislých vrstevnic se stejnou výškou. Ty je potřeba oddělit, aby následující funkce *getDistancedEdges* mohla správně vzdálenostně odfiltrovat hrany vrstevnice, na kterých se popisek vypíše. Jinak by docházelo ke kolizím s ostatním souvislými vrstevnicemi stejné výšky a popisek by se vypsal jen zřídka. U vlnitých terénů by to byl veliký problém. Toto rozdělení na souvislé vrstevnice se děje pomocí funkce *chainEdges*, která na principu postupného zřetězování hran, vrátí souvislé vrstevnice. Druhou částí prosté odfiltrování hran pro zadaný vzdálenostní práh, aby popisky nebyly všude (na každé hraně). Třetí částí uvážení vlivu sklonu a následné zorientování popisku směrem vzrůstající výšky. To už není provedeno funkcí, ale při vykreslování popisků. Byl tu totiž problém, že C++ ignoroval změnu orientace hrany a ukládal hranu v nějakém výchozím režimu, který tuto změnu při vykreslování ignoroval.

4.3.2.1 Implementace *getLabelContours*

- 1) *ContoursMain* = *getContoursMain*(*Contours*), vytvoř hlavní vrstevnice ze všech vrstevnic
- 2) *For c: ContoursMain*
- 3) *ContinuousContours* = *chainEdges*(*ContoursMain*), vrať souvislé vrstevnice
- 4) *DistancedEdges* = *getDistancedEdges*(*ContinuousContours*), vrať vzdálenostně odfiltrované hrany
- 5) *Labels* ← *DistancedEdges*, přidej hrany do seznamu hran s popisky

4.3.2.2 Implementace *chainEdges*

Vstup: *Edges* = {*e*₁, *e*₂, ...}

- 1) *For e: Edges*
- 2) *If EdgesChained* is empty
- 3) *EdgesChained* ← {*e*} přidej nový vektor s hranou *e*
- 4) *Else*
- 5) *For vektor: EdgesChained*
- 6) *For e_ch: vektor*
- 7) *If* (*e* ~ *e_ch*), pokud se hrany dotýkají
- 8) *Vektor_ids* ← *id*, přidej *id* vektoru, kde existuje styk
- 9) *If* (*Vektor_ids* is empty)
- 10) *EdgesChained* ← {*e*} přidej nový vektor s hranou *e*
- 11) *Else if* (*Vektor_ids.size* == 1)
- 12) *EdgesChained[id]* ← {*e*} přidej hranu *e*
- 13) *Else*
- 14) *Id0* = *Vektor_ids*[0]
- 15) *EdgesChained[id0]* ← {*e*} přidej hranu *e*
- 16) *Vektor_ids* – *id*, odeber první index
- 17) While *Vektor_ids* not empty
- 18) *Id* = *Vektor_ids*[0]
- 19) *EdgesChained[Id0]* ← *EdgesChained[Id]*, přidej vektor hran, který
- 20) *EdgesChained[Id]*, odeber připojený vector hran
- 21) *Vektor_ids* – *id*, odeber index *id*

4.3.2.3 Implementace *getDistancedEdges*

- 1) *DistancedEdges* ← *random e*, přidej libovolnou hranu

- 2) *For* $e:Edges$
- 3) *If* ($dist(e, \forall e \in DistancedEdges) > t$), pokud je hrana dostatečně daleko od všech ve vektoru distancovaných hran
- 4) $DistancedEdges \leftarrow e$, přidej hranu

4.3.2.4 Implementace orientování popisku do kopce

- 1) *For* $edge:Edges$, kde $edge = \{s, e\}$, z – výška této hrany (vrstevnice)
- 2) $i_left = getDelaunayPoint(s, e, points)$, získej nejbližší bod nalevo od hrany
- 3) $i_right = getDelaunayPoint(e, s, points)$, získej nejbližší bod nalevo od hrany
- 4) *If* ($i_left \neq -1 \ \&\& \ i_right \neq -1$), pokud aspoň jeden nejbližší bod existuje
- 5) $z_left = points[i_left].z$, získej výšku bodu nalevo
- 6) $z_right = points[i_right].z$, získej výšku bodu napravo
- 7) $s = \text{směrník } e$ (funkcí $atan2$), směrník hrany tedy natočení popisku
- 8) *If* ($((z_left - z) > 0) \ || \ ((z_right - z) < 0)$), pokud hrana směřuje z kopce
- 9) $s += 200gon$

5. Vstupní data

Vstupními daty pro tuto úlohu je množina bodů. Existují celkem 3 způsoby, jak tyto body vykreslit na obrazovku (Canvas):

- 1) Klikáním myši
- 2) Generováním terénních tvarů
- 3) Načtením ze souboru CSV

5.1 Klikání myši

Prvním způsobem, jakým dostat do aplikace data je klikáním do *Widgetu*. Po kliknutí do *Widgetu* se uloží souřadnice x , y . Souřadnice z je vygenerována generátorem náhodných čísel v rozmezí $< 0,1000 >$.

5.2 Generování terénních tvarů

Druhou možností vstupních dat je generátor terénních tvarů (princip vysvětlen v předchozí kapitole). Ve widgetu *ComboBox* lze zvolit jeden ze tří terénních tvarů a po kliknutí na tlačítko *Generate points* se body objeví ve *Widgetu*. Vygenerované body už mají spočtenou souřadnici z odpovídajícího tvaru terénu.

5.3 Načtení ze souboru CSV

Poslední možností vstupních dat jsou data externí. Pro tento vstup se nachází v aplikaci tlačítko *Load data*. Po kliknutí na toto tlačítko se otevře *Windows* průzkumník souborů, ve kterém uživatel zvolí cestu k vstupnímu souboru.

Vstupní soubor musí být v textovém souboru ve formátu *CSV*. Požadavkem je, aby na prvním řádku byla hlavička souboru:

"ID,X,Y,Z".

V tomto pořadí jsou následně řazeny hodnoty bodů terénu. Oddělovačem jednotlivých hodnot na řádku musí být čárka.

Ukázková vstupní data jsou v repositáři ve složce *Data/DMT*. Složka obsahuje čtyři soubory: *potok_klukovice*, *potok_radic*, *test* a *vyskopis_10*. První dva soubory jsou z geodetického měření, třetí soubor na testování čtení souboru a posledním souborem jsou výškopisná data poskytována službou *INSPIRE*.

Proces načítání můžeme rozdělit na dvě hlavní části, a to načtení souřadnic z *CSV* souboru a následná transformace na *Canvas*.

5.3.1 Načtení ze souboru

Princip této části je vysvětlen v úvodu této podkapitoly, kde je stěžejním prvkem, aby data byla v pravoúhlém systému XYZ, a pořadí dat ve vstupním CSV, jinak následná transformace neproběhne správně a data se zobrazí zdeformovaně.

5.3.2 Transformace dat

Jelikož data mohou být v různých souřadnicových systémech, je nutné je transformovat, pokud jsou v pravoúhlém systému. Transformační klíč obsahuje pouze dva parametry. Je to posun a měřítko.

5.3.2.1 Měřítko

Měřítko je spočteno poměrem šířky (resp. dély) zobrazovacího okna (Canvasu) a šířky (resp. dély) datasetu (minmax boxu).

```
//Get size ratio for transformation to canvas
double x_ratio = canvas_width/dataset_width;
double y_ratio = canvas_height/dataset_height;
```

Aby nedošlo k deformaci poměru stran, je z uvedených poměrů x a y rozměrů vzat do transformace menší z nich.

```
//Get proper scale for whole dataset visibility without deformation
double scale;
if (x_ratio < y_ratio)
    scale = x_ratio;
else
    scale = y_ratio;
```

5.3.2.2 Posun

Posun je spočten posunem počátku datasetu vůči zobrazovacímu oknu. Počátky jsou v obou případech definovány levým minimálními souřadnicemi, tedy vzhledem k orientaci souřadných systémů se jedná o horní levé rohy.

```
//Get translation parameter for transformation
double x_trans = x_min - x_left_top;
double y_trans = y_min - y_left_top;
```

5.3.2.3 Výsledná transformace a vliv posunutého počátku Canvasu

Transformace je realizována funkcí *transformPoints* z třídy *Algorithms*. Zde je potřeba zmínit zvláštní pozici počátku Canvasu, který je lokalizován na souřadnicích $[x,y] = [11,11]$. Tento posun je počátku je v transformaci potřeba uvážit.

```

//Transform polygon coordinates by basic transformation based on minmax box of dataset
//x_min, x_max, y_min, y_max represent boundaries of dataset minmax box
std::vector<QPoint3D> points_transformed;

for (QPoint3D p : points_3d)
{
    //Translation with slight offset due to canvas origin set on [11,11] coors
    double dx = p.x()-trans_x-offset_x;
    double dy = p.y()-trans_y-offset_y;

    //Data scaling
    double ddx = dx*(scale/1.1);
    double ddy = dy*(scale/1.1);

    //Translate data back to visible part of Canvas
    double x0 = ddx + offset_x;
    double y0 = ddy + offset_y;

    points_transformed.push_back(QPoint3D(x0, y0, p.getZ()));
}

//Compute transformation key
return points_transformed;

```

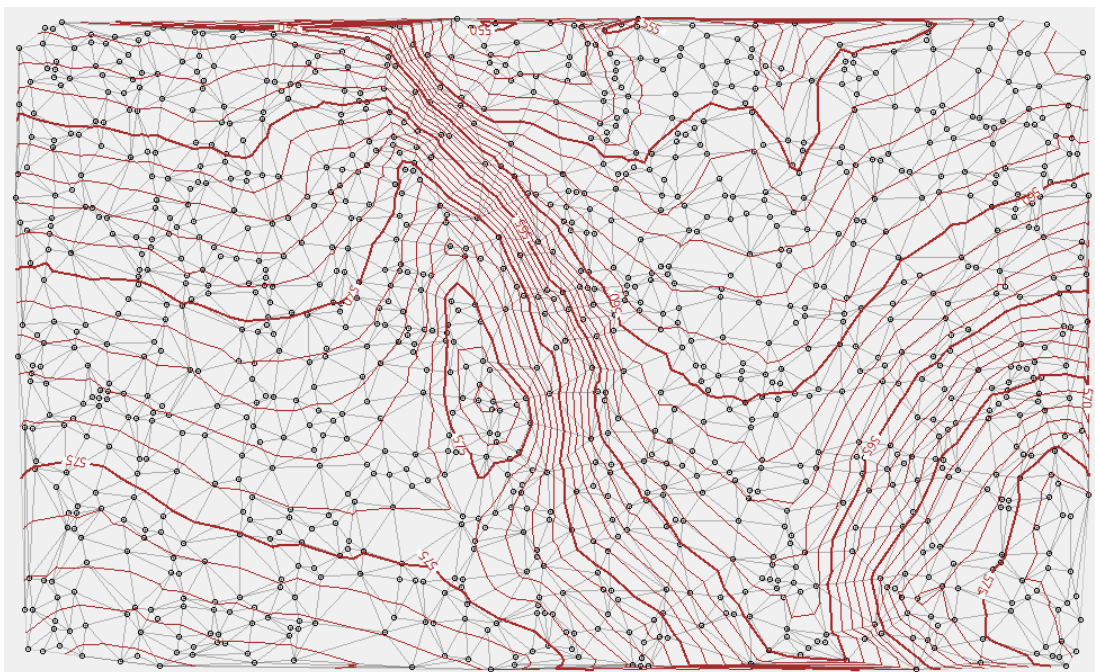
Jak je na obrázku vidět, data jsou nejdříve posunuta (parametr *trans*) s uvažáním posunu počátku (parametr *offset*). Poté jsou délkově redukována měřítkem (parametr *scale*) a nakonec pro viditelnost dat znovu posunuta o ofset počátku.

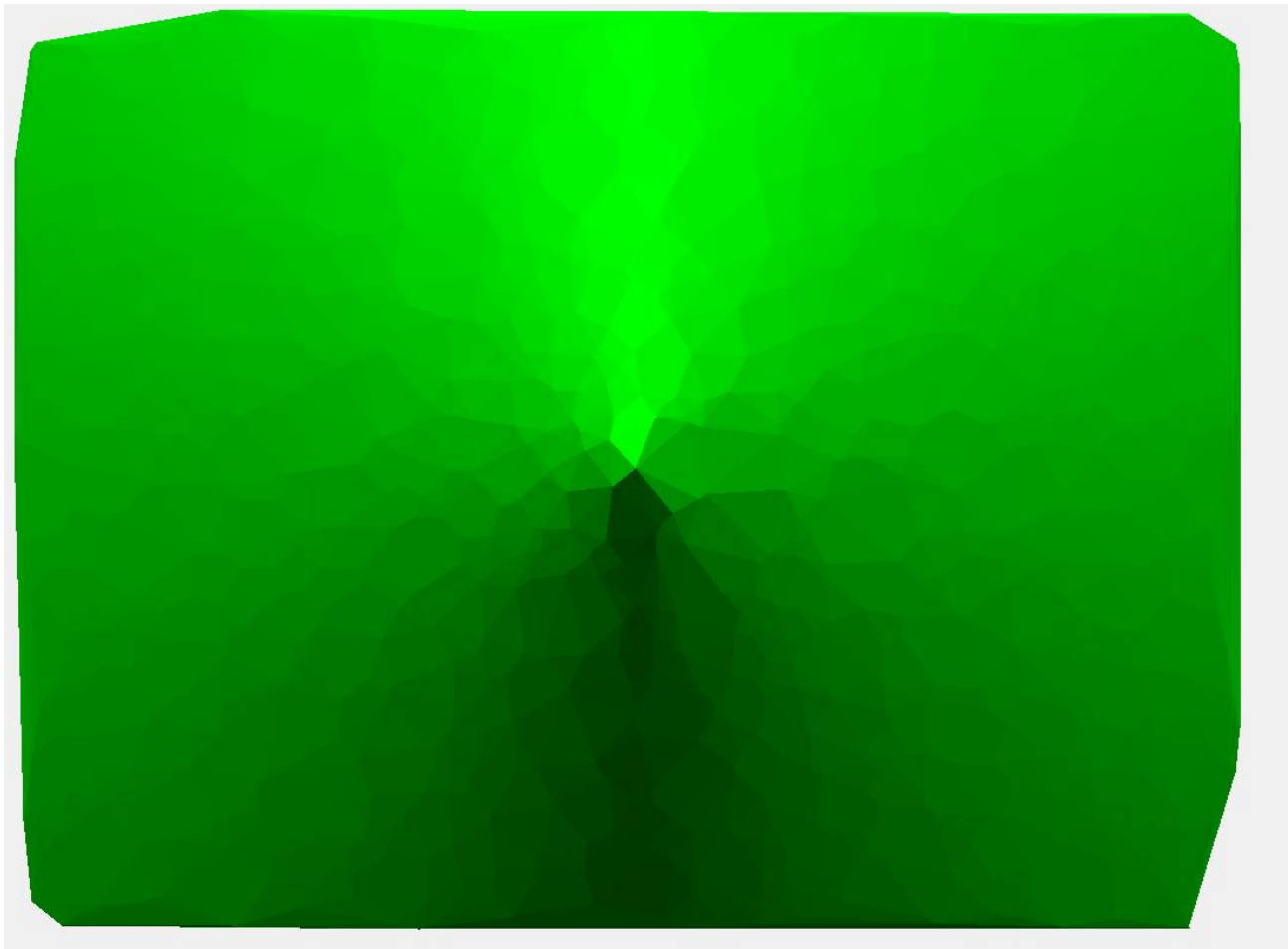
6. Výstupní data

Aplikace slouží především k zobrazení výsledků analýzy terénu v *Canvasu*.

Mohla by nastat situace, že by si uživatel mohl chtít výsledek uložit. Pro tento případ je zde tlačítko *Save*. Po kliknutí se otevře průzkumník souborů, v němž uživatel ukáže, kam by chtěl uložit výstup. Poté je soubor uložen ve formátu *PNG*.

6.1 Ukázky výstupů

7. Vzhled aplikace

Po spuštění aplikace se objeví následující okno:

DTM

Zobrazí Windows průzkumník

Z bodů v Canvasu vytvoří Delaunayho triangulaci

Možnost volby generovaného tvaru

Count of points

Volba počtu vygenerovaných bodů

Vygeneruje a zobrazí body

Rozsah výšek pro body klikané ručně

Z_min:

Z_max:

dZ:

Rozestup vrstevnic

Interval hlavních vrstevnic

Možnost vykreslit vrstevnice nad analýzu terénu ☐ Contours up

Tvorba vrstevnic z daných bodů

Color of slope:

Volba barevné stupnice pro vizualizaci Sklonu/Expozice

Type of analyze:

Volba typu analýzy DMT

Možnost vykreslit triangulaci nad analýzu terénu ☐ DT up

Zobraz analýzu terénu

8. Dokumentace

8.1 Třída *Algorithms*

- a) `double pointDist(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2);`
 - vrací vzdálenost dvou bodů
- b) `int getPointLinePosition(QPoint &a, QPoint &p1, QPoint &p2)`
 - analyzuje vzájemný vztah bodu a přímky
- c) `tuple<QPoint3D, double> getCircleCenterAndRadius(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, QPoint3D &p3);`
 - vrací střed kruhu a jeho poloměr
- d) `int getDelaunayPoint(QPoint3D &s, QPoint3D &e, std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vrací index Delaunayho bodu v rámci vektoru bodů
- e) `int getNearestPoint(QPoint3D &p, std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vrací index nejbližšího bodu k bodu p
- f) `vector<Edge> dT(std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vytvoří DT ze vstupních bodů
- g) `void updateAEL(Edge &e, std::list<Edge> &ael);`
 - aktualizuje hranu v listu hran
- h) `double getSlope(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, QPoint3D &p3);`
 - vrací hodnotu sklonu trojúhelníku
- i) `double getExposition(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, QPoint3D &p3);`
 - vrátí hodnotu expozice trojúhelníku
- j) `std::vector<QPoint3D> generatePile(std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vygeneruje z souřadnice pro kupu
- k) `int findMaxZ(std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vrátí největší z souřadnic
- l) `int findMinZ(std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vrátí nejmenší z souřadnic
- m) `std::vector<QPoint3D> generateRandomPoints(QSize &size_canvas, int n);`
 - vrátí n náhodných bodů v canvasu
- n) `std::vector<QPoint3D> generateSaddle(std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vygeneruje z souřadnice pro sedlo
- o) `std::vector<QPoint3D> generateRidge(std::vector<QPoint3D> &points);`
 - vygeneruje z souřadnice pro hřbet
- p) `QPoint3D getContourPoint(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, double z);`
 - vrací interpolovaný bod
- q) `std::vector<Edge> getContourLines(std::vector<Edge> &dt, double zmin, double zmax, int dz);`
 - vrací hrany vrstevnic
- r) `std::map<double, std::vector<Edge>> getMainContourLines(std::vector<Edge> &contours, int contour_interval, double dz);`
 - vrací hlavní vrstevnice rozdělené podle výšky
- s) `std::vector<QPoint3D> transformPoints(std::vector<QPoint3D> &points_3d, double &trans_x, double &trans_y, double &scale, int &offset_x, int &offset_y);`
 - transformuje vektor bodů podle zadaných parametrů transformace
- t) `std::vector<Edge> getLabeledContours(std::vector<Edge> &contours, std::vector<Edge> &contours_main, int contour_interval, double dz, double &distance_threshold, double &length_threshold, double &offset);`
 - vrátí vektor hran, na kterých se vypíšu popisy vrstevnic
- u) `std::vector<Edge> getDistancedEdges(std::vector<Edge> &edges, double &threshold);`
 - vrátí vektor hran splňující vzdálenostní rozestup
- v) `std::vector<Edge> chainEdges(std::vector<Edge> &edges);`
 - vrátí souvislou vrstevnici (zřetěžené hrany)
- w) `double getMinSlope(std::vector<Triangle> &triangles);`
 - vrací nejmenší hodnotu sklonu
- x) `double getMaxSlope(std::vector<Triangle> &triangles);`

- Vrací maximální hodnotu sklonu

8.2 Třída *CSV*

- `vector<QPolygon> read_csv(string &filename)`
 - načte řádky vstupního csv souboru
- `std::vector<QPoint3D> getPoints3D(std::vector<std::vector<std::string>> &csv_content, double &x_min, double &x_max, double &y_min, double &y_max);`
 - vrací vektor QPoint3D z načtených řádek CSV

8.3 Třída *Draw*

- `void paintEvent(QPaintEvent *event)`
 - vykreslí polygony na Canvas
- `void mousePressEvent(QMouseEvent *event)`
 - vrátí souřadnice kurzoru po kliknutí na Canvas
- `void clearPoints()`
 - vyčistí vektor bodů
- `void clearDT()`
 - vyčistí vektor DT
- `void clearContours()`
 - vyčistí vektor souřadnic
- `void clearTriangles()`
 - vyčistí vektor trojúhelníků
- `void drawCSVPoints(std::vector<QPoint3D> &points_3d);`
 - vykreslí načtené body

8.4 Třída *Widget*

- `void on_pushButton_2_clicked();`
- `void on_pushButton_clicked();`
- `void on_pushButton_cleardt_clicked();`
- `void on_lineEdit_editingFinished();`
- `void on_lineEdit_2_editingFinished();`
- `void on_lineEdit_3_editingFinished();`
- `void on_pushButton_3_clicked();`
- `void on_pushButton_4_clicked();`
- `void on_lineEdit_4_editingFinished();`
- `void on_pushButton_5_clicked();`
- `void on_pushButton_7_clicked();`
- `void on_lineEdit_5_editingFinished();`
- `void on_pushButton_Load_clicked();`
- `void on_pushButton_6_clicked();`

- o) `void on_checkBox_clicked();`
- p) `void on_checkBox_2_clicked();`
- q) `void on_checkBox_2_stateChanged(int arg1);`
- r) `void on_save_clicked();`
- s) `void on_save_canvas_clicked();`
- t) `void on_dmtUP_clicked();`

9. Závěr

Výsledkem je aplikace *DMT* s grafickým uživatelským rozhraním, která je uvolněna pod licencí GNU GPL. Aplikace je psána v jazyce C++. Pro grafické uživatelské rozhraní byl použit framework QT. Aplikace umožňuje nahrát body z textového souboru, naklikat si vlastní nebo použít generátor terénních tvarů. Pro tvorbu triangulace byl zvolena metoda inkrementální konstrukce DT. Výsledek analýzy terénu lze ukládat ve formátu *PNG*.

10. Zdroje

[1] *Rovinné triangulace a jejich využití* [online]. [cit. 2021-12-08]. Dostupné z: <https://web.natur.cuni.cz/~bayertom/images/courses/Adk/adk5.pdf>

Jakub Šimek, Jan Kučera